

bindelse med satspuljeforhandlingerne sidste år. Her var ministeren med til – og det kvitterer jeg for – at støtte SF's forslag om, at børn skulle inddrages med omvendt bevisbyrde, medmindre de ikke var modne nok.

Men der er altså stadig nogle meget centrale lovgivningsområder, hvor børn ikke har indflydelse. Her er jeg lidt usikker på, om ministeren og såvel De Konservatives som Venstres ordførere er enige i, at vi kan tage det spring, at børn og unge skal inddrages og høres i beslutninger, der har betydning for dem.

Kl. 15.15

Så kan jeg forstå, at anbringelsesreformen er omdrejningspunktet fra ministerens side, når det drejer sig om, at børn og unge skal have kendskab til deres rettigheder. Men der findes jo en lang række andre børn, som ikke er anbragt uden for eget hjem, men som har brug for at der er en eller anden, der kan tage hånd om dem, når de sidder med problemer, som de ikke kan gå til hverken forældre, lærere eller andre med. Her er det vigtigt, at børn får en viden om, hvem de kan henvende sig til, og om de pågældende kan hjælpe dem, og vi kan jo se på de henvendelser, som Børns Vilkårs landsdækkende Børnetelefon får, at det er ikke anbragte børn, men børn, der bor hjemme, og som har problemer med deres liv. Her så vi gerne, at ministeren, når den store undersøgelse er færdig, rent faktisk følger den op med nogle initiativer, som gør, at vi måske kunne få en Frederiksborglignende model, som dækkede hele landet.

Så er der også spørgsmålet om børnenes klage mulighed. Her har Kristendemokraterne tidligere fremsat forslag om en egentlig børneombudsmand, og Socialdemokraterne nævner spørgsmålet om, at Folketingets Ombudsmand kan få en afdeling med særskilt fokus på børnesager. Men vi mangler endnu en gang svar på: Hvordan kan man overhovedet som barn få at vide, at man har mulighed for at få indflydelse? Jeg tror nok mest, at det er en lukket dør, som jeg skal forsøge at sparke op.

Hr. Flemming Oppfeldt brugte en del tid på at forklare, at Venstre gik ind for, at børn havde indflydelse. Men konkret måtte man jo konstatere, at de ikke skulle have det, hvis det var i strid med det, statsministeren har sagt, nemlig at børn og unge ikke må få indflydelse på Vel-færdskommissionens arbejde, på trods af at Vel-

færdskommissionen jo arbejder for børns og unges fremtid.

Jeg kvitterer for hr. René Skau Björnssons støtte til forslaget og er opmærksom på, at vi skal viderekonkretisere de enkelte elementer.

Dansk Folkeparti forstår jeg stadig ikke. Det endte med, at fru Pia Kristensen afviste forslaget, men jeg fatter stadig ikke, hvad det var, der var begrundelsen. Jeg tror nok mest, det var, fordi det var et forslag fra SF, eller det kan jo handle om, at Dansk Folkeparti mener, at alt er godt, og intet skal ændres, medmindre det kommer fra regeringen, og hvis regeringen kommer med nogle forslag, så skal Dansk Folkeparti nok rette ind og støtte dem. Det må vist være konklusionen eller i hvert fald min opfattelse af, hvad Dansk Folkeparti reelt mener.

Fru Charlotte Dyremoses indlæg gik på, at alt er på en eller anden måde godt, og hvis det ikke er godt nok, kommer ministeren med et initiativ, og så vil De Konservative naturligvis støtte det.

Jeg kvitterer for fru Margrethe Vestagers kritik af, at der var for meget af Børnerådets egen definition af, hvordan det finder, at man skal ændre folkeskolens måde at leve op til sin formålsparagraf på. Jeg er fuldstændig på det rene med, at det ikke er ord, som er groet i SF's have, men ikke desto mindre: Hvis man læser teksten videre, går den jo på, at børn skal vide, at de har nogle rettigheder, at de har en værdi i sig selv, og at de via diskussionen om demokratiet kan lære, at demokratiet er til for dem, og at demokrati er rettigheder og pligter.

Fru Margrethe Vestagers bud på, hvordan vi får pligterne ind i børnenes oplevelse af, hvad demokrati er, skal vi i hvert fald have diskuteret lidt mere. Skal man have stemmepligt, når der er valg til elevrådet, eller hvordan kan vi løse det problem i virkelighedens verden? Jeg synes, det er meget interessant, og kvitterer i øvrigt for opbakningen.

Til fru Line Barfod og fru Tove Videbæk: Jeg kvitterer for opbakningen og ser frem til at få diskuteret med fru Line Barfod om, hvordan man konkret vil gå videre, for jeg synes, argumentationen heroppefra var en lille smule svag. Det handler måske om tiden, men det skal vi i hvert fald have diskuteret videre. Men tak for opbakningen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.